

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit
A din 2.—, do 100 vrst din 2.50, od 100 do 300 vrst à din 3.—, večji inserati petit
vrsta din 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod«
velja mesečno v Jugoslaviji din 12.—, za inozemstvo din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta,
telefon št. 26 — CELJE: celjko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 66.
podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE, Ob kolodvoru 101.
Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

SNOVANJE GOSPODARSKEGA BLOKA PODUAWSKIH DRŽAV

Razgovori med zastopniki Male antante in Francije v Parizu so se nanašali na gospodarsko reorganizacijo Srednje Evrope, kar je obenem temelj sporazuma med Francijo in Italijo

Italija proti restavraciji Habsburžanov

Pariz, 26. junija. r. Jugoslovenski zunanjini minister g. Jeftić in českoslovaški zunanjini minister dr. Beneš sta včeraj po večdnevnih konferencah s francoskimi državniki odgovarala iz Pariza. Pred svojim odhodom v Prago je imel českoslovaški minister dr. Beneš snoči daljši razgovor tudi s predsednikom francoske vlade Daladierjem, s katerim je prav tako razpravljal o vseh mednarodnih vprašanjih, zlasti o podunavskem problemu.

Kakor izjavljajo v političnih krogih, so imeli vsi razgovori Paula Boncourja zadnje dni z zunanjimi ministri Male antante namen, razčistiti vprašanja, ki so v zvezi s prizadevanji, da bi se doseglo zbljanje med Francijo in Italijo. Kakor znano, je Mussolini v zadnjem času ponovno namignil francoskim državnikom, da je treba iskati podlago sporazuma med Italijo in Francijo v Podunavju. Francoska vladata je bila zaradi tega stopila v zvezo z zastopniki Male antante, da zve njihovo mnenje o položaju v srednji Evropi. Povsem gotovo je, da bi po francoskem naziranju unija med Avstrijo in Madžarsko še bolj poostriali nasprotiva v Podunavju, vendar pa bi v Franciji pozdravili osnivanje gospodarskega bloka nasledstvenih držav avstro-ogrskih monarhij. Misel za osnivanje takega bloka je naletela na pomislike italijanske vlade, ki se na drugi strani strinja s francosko vladom v toliko, da bi bile gotove gospodarske zveze med nasledstvenimi državami s sposobne omiliti politično in gospodarsko napetost v Podunavju. Trenutno razpravljajo med obema vladama, kako daleč naj bi segale te zvezne. Kakor zagotavljajo, obstaja namen, da se dosegne načelni sporazum med rimsko in pariško vladom, na podlagi katerega bi se predložil skupen predlog petim podunavskim državam. Za primer, da bodo pogajanja z italijansko vladom dovedla do konkretnega uspeha, je nameravan sestanek Daladierja in Mussolinija.

Českoslovaški zunanjini minister dr. Beneš je izjavil novinarjem, da je razpravljal s francoskim zunanjim ministrom o vseh aktualnih zunanjopolitičnih zadevah in da je zelo zadovoljen, ker je mogel ugotoviti popolno soglasje. Vprašanje monarhistične restavracije v Avstriji in na Madžarskem po njegovem zatrdilu ni aktualno. Glavni predmet razgovorov v Parizu je bilo vprašanje gospodarske reorganizacije v srednji Evropi. Dr. Beneš je poudaril, da je Malo antanta prijeti pogajanja zaradi novih dogоворov, ker se morejo gospodarski interesi podunavskih držav med seboj prav dobro izpopolnjevati.

»Paris Soir« piše, da je za Malo antanto očvidno glavno vprašanje gospodarska reorganizacija srednje Evrope. Cilj, ki se ga hoče dosegeti, je zaključitev pogodb, na podlagi katerih bi se ustvarila na popolnoma gospodarskem področju skupina podunavskih držav, ki bi v tem pogledu povsem zadočale svojim potrebam. Odpraviti bi se morale gotove carinske ovire, ker politične meje v centralni Evropi ne odgovarajo gospodarskim interesom. V enakem smislu piše tudi »Tempo«, ki omenja Tardieujeva načrt o sodelovanju podunavskih držav ter pravi o njem, da se zaradi mednarodnih razmer v zadnjih letih ni mogel uresničiti, dočim se je sedaj politični položaj bistveno izpremenil, ker je na vidiku zbljanje med Francijo in Italijo. Ne samo Avstrija, temveč vse podunavske države se morejo v svojih nacionalnih okvirih samo tedaj razvijati, če pospešujejo med seboj izmenjavo blaga in spravijo v sklad svoje gospodarske interese. Dogovor Male antante z Avstrijo in Madžarsko in priznanje popolne samostojnosti vsake posamezne države bi bila povsem logična, sodelovanje Francije in Italije pa bi moglo le zagotoviti uspeh takega načrta, ki bi prinesel politični in gospodarski mir. To naj bi bila tudi prva naloga italijansko-francoskega sporazuma.

Odločna akcija Mušanova proti makedonstvujuščim

Večni politični umori so naposled prisilili bolgarsko vladu k izrednim ukrepom — Uvedba smrtne kazni za politične zločine — Obsežna racija v Sofiji

Sofija, 26. junija. AA. Parlament je v soboto popoldne pri drugem čitanju sprejel zakonski načrt o uvedbi smrtne kazni za politične zločince. Smrtna kazna bo po novem zakonu grozila tudi tistim, ki so umorili poskusili, ne da bi ga izvedli.

Sofija, 26. junija. AA. V soboto zvečer in včeraj je bila Sofija v nenavadnem stanju. Po ulicah so križarile čete policistov, stražnikov in vojakov, ki niso nikogar puстили iz hiše, ter vršili hišne preiskave po vsej Sofiji, iskajo skritega orožja in sumljive osebe. Vsako gibanje po ulicah je bilo prepovedano. Vlada je izdala proglašenje pribivalstva, v katerem mu javlja te odredbe in ga poziva, naj ohrani popoln mir ter naj pomaga organom, ki vrše preiskave. Proti tistim, ki bi se protivili, grozi proglašenje, bo vlada najstrožje nastopila.

Vso noč so vojaki v bojni opremi, orožniki in stražniki patruljali po ulicah in hodili po hišah, ter vršili preiskave. Kdo ni imel legitimacije, so ga odvedli na policijsko stražnico, kjer so ga podvrgli podrobnemu izpraševanju. Celokupna oblast v mestu je v rokah vojaštva. Aretiranih je bilo zelo mnogo osumljencev, ki se niso mogli legitimirati ali so pri njih našli orožje.

Ker je bilo vsako gibanje po ulicah prepovedano in ljudje niso smeli niti iz hiše v hišo, tudi gostje niso mogli v restavracije, in tako je mnogo tujcev ostalo brez kosega. Vse ulice so popolnoma mirne in tih. Mesto daje podoben vtisk, kakor dan 9. junija.

Misli se je, da bo preiskava po ulicah končana že dopoldne, pa se je nadaljevala še popoldne in trajala še pozno v noč.

Kako stroge so odredbe, ki jih je izdala vlada, dokazuje tudi to, da prepovali gibanja po ulicah veljala celo za objekte.

Italija ščiti Avstrijo

Dunaj, 26. junija. Včerajšnji dan je v Avstriji potekal popolnoma mirno. Akcije narodnih socialistov so popolnoma pojenjale, vendar pa je vlada, da bi preprečile nadaljnje izgredje, očakala v posameznih okrajih policijsko oziromo vojaško stražo. Tako je bil odposlan v Solnograd motorizirani lovski bataljon zaradi očajanja tamoznje vojaške posadke. Kakor se zatrjuje, je italijanska vlada narodnim socialistom v Trbižu, ki pripravljajo tamkaj razne prevratne akcije proti Avstriji, sporočila, da so ji takšne klice, ki bi se začenjale na italijanskih tleh, nezaželjene. Med posvarenimi 19 narodnimi socialisti so bili trije Avstrijci, ostali pa so Nemci.

Sodba v brnskem procesu

Brno, 26. junija. Pred državnim sodiščem Brnu je bila danes razglasena sodba v procesu proti skupini čeških fašistov, ki so mesec januarja izvršili napad na vojašnico v Brnu. Kakor znano, sta glavna

voditelja te »revolucije« pobegnila v inozemstvo ter sta se nekaj časa mudila v Splitu, od koder sta bila preko Rumunije izgnana na Češkoslovaško in tam aretirana. Obtoženih je bilo skupno nad 60 udeležencev. Obsojeni so: glavni obtoženc ter ga upora Kobzinek na 6 let ječe, njegov pomagač drogerijski pomočnik Gajdi pa na šest mesecov ječe. Vodja fašistov bivši general Gajda je bil oproščen, prav tako so bili oproščeni major Uvira in še dva konjenička kapetana. Ostali obtoženci so obsojeni na 6 mesecev do 4 leta ječe, skupno 45 let in 6 mesecev ječe.

Ameriški episkop Mandarije nevarno zbolel

New York, 26. junija. AA. Iz Čikaga poročajo, da je srbski pravoslavni episkop ameriško-kanadski Mandarije nevarno zbolel in so ga morali prepeljati v češko bolnico. Po najnovnejših vesteh je njegovo stanje zelo resno.

Ljubljana v pričakovanju slavnostnih dni

Hiše v zastavah in zelenju — Sokoli in drugi gostje prihajajo

Ljubljana, 26. junija. Ljubljana, ki je bila te dni okrašena le z zastavami, se je prilela danes krasiti tudi z zelenjem in venci ter girlandami. Posebno svetčano obleko je odela palača Ljubljanske kreditne banke ob nebottičniku. Po vsej balustradi prvega nadstropja se vije dolg venec, za njoo pa v vsem širokem pročelju stoejo okrogla lovorcev drevesa. Tudi balkoni II. nadstropja so že okrašeni z zelenimi girlandami, ves zelen je pa tudi zgornji rob palače. Z vsemi oken vlhajo male zastavice, a tudi po vseh ulicah že vidimo hiše z okni, polnimi malih zastav. Bogato z zelenjem in venci ter zastavami sta okrašena tudi portal in balkon glavnega kolodvora. A tudi po hotelih in privatnih poslopjih so že pričeli krasiti balkone z zelenjem.

Ulice so vse žive rdečih sraje in slikovitih narodnih noš. Posebno pozornost vzbujajo seljaški Sokoli iz okolice Niša s svojimi tesno se jim prilegočimi, vsemi z gajtami (portami) positi oblekami. Krepki ČrnoGORCI se izprehajojo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sokolice, se pomešali med nje in jim pomagali nositi kovčege. Tudi danes spremljajo po mestu ob vsakem koraku pa sreča tudi žensko narodno noš, ki nam kaže vso raznolikost narodnih noš velike Jugoslavije. Posebni kavalirji so mornarji, ki so včera najvjudnejše sprejeli bratske češke Sok

Ljubljana se je razgibala

Lep planinski praznik — Včeraj je bil tudi kmečki praznik — Navdušen sprejem bratov Čehov

Ljubljana, 26. junija.
Življenje, življenje, hrup! Mnogi so poslavile naše ozke ulice, vsa okna so odprta — meščani so začudeni nad svojim mestom, ki je postal tako živahno kar česa noc, da ga ne morejo več prepoznati.

Pri nas so nedelje navadno zapane, ulice so ob njih prazne, le na promenadi se zbere pred poldnevom mladina, in Zvezdi pa oni, ki najraje proučujejo vremena. Meščani uživajo preljudi mir in podvajajo, ves svet jih nič ne briha. Včeraj so pa postali nemirni, nihče ni mogel več vzdržati doma in že zgodaj zjutraj so se napolnile ulice; meščani so se pomesečili med goste, ki so tako razgibali naše mesto. Cudil smo se, češ, kako da je že toliko zletnikov v Ljubljani, ko pa začno prihajati v večjih skupinah se popoldan v prihodnje dni! Teden je postal meščanom na ulicah, kjer so vajeni komodnosti in kjer se radi ustavlja, da se razgovorijo o vremenu. Niti pred pošto niso mogli več debatirati.

Cim je začelo mesto živahnejše utripati v svojem življenju, so se razvili tudi naši dobri meščani — ne smemo jim delati krivice. Zato so nekateri šli že zgodaj zjutraj na kolodvor sprejemati Sokole. Drugi so se pa živo zanimali za poučno življenje. Ustavljalji so voznike, ki so prevažali po mestu slavnjače, ter jih vpraševali — od kod, kaj in zakaj. Na Sv. Petru nasupo so se pa ljudje zabavali kot navadno; včeraj so delali v strugi, ker jih je slab vreme zelo zadralo in morajo hiteti. Mesto je bilo razgibano na vseh koncih in krajinah. Nekesti meščani so tudi zvedeli, da je odprta Narodna galerija, zato je bilo živahno tudi v hramu umetnosti. Ljudje so drug drugemu tolmačili umetnosti — ne glede na prospelte — in si odkrivali nazore o umetnosti. Zadnje čase neznansko hitro živimo; veliki dogodki se vrste v takšnem vratjem tempu, da ne utegne zavzeti o njih svojega stališča meščan in ne krovist; zato se ne moremo pomuditi tudi pri Narodni galeriji.

Štuno, živahno poučno življenje je takoj prevelo ljudi, da so pozabili celo na vreme. Po prelepri navadi se je zopet oblačio in solnce je ščitilo sramčljivo na razgibano Ljubljano, kot da se je balo, da bi nas preveč ne ogrelo. Hladil nas je še do poldne dijvi veter, a deževati ni hotelo. Planinci so se zbrali včeraj v Ljubljani, zato so bili priznavani na dež. Velik praznik so praznovali, a zaradi množice dreves čeče na vidišču gozdova, zato tudi meščani niso posvetili toliko pozornosti včerajšnjemu planinskemu prazniku. Toda unionska dvorana je bila polna prijetjev narave in planinacev. Zamaknili so se na platen; zadnja leta smo dobili krasne planinske filme v kratkem času; v nekaterih pogledih napredujemo res v skokih in ne le v besedah. To nam dokazuje tudi včerajšnji planinski praznik.

Včeraj je pa bili tudi kmečki praznik. Kmečki fantje in dekleta so presenetili mnoge meščane, ko so se nenadno zbrali popoldne na Kongresnem trgu. Pripeljali so se z ovencanimi vozovi, kot da se pelje-

Zagrebški novinarji in stavci na zelenem polju

Sportna senzacija — novinarji : stavci 13:13. — Nekaj podrobnosti te imenitne nogometne tekme.

Zagreb, 26. junija.
Zagreb je doživel včeraj dopoldne sportno senzacijo. Nastopajoči mošti, novinarji in črkostavci, sta pokazali tak nogomet, kakor ga Zagreb še ni videl. Pokazalo se je, da je napravil savezni kapetan fatalno napako, ko je iskal reprezentantne igralce med nogometnimi. Tudi lajik je mogel videti, da je nogometno znanje doma le pri novinarjih, ki so srmečemu občinstvu pokazali celo vrsto nogometnih novosti in presenečenj. Clovek bi ne verjal, da je kaj takega sploh mogoče. Že sam rezultat prica, da sta si stali nasproti dve zelo odlični napadnali vrsti. Vsaka stran je zabilo po 13 golov, kar se ne zgodi vsak dan. Pri tekmi navzoči predsednik angleške profesionalne lige je takoj hotel angažirati nekoliko igralcev, ki pa so laskavo ponudbo odklonili čes, da so na razpolago le jugoslovenskemu saveznemu kapeštanu.

Da je bila tekma na tako visokem sportnem nivoju, je mnogo pripomogel avtoritetni sodnik, ki je nastopal z avtomobilsko trobento in samokresom za pasom. Prvi so se znašli črkostavci, ki so pokazali izredno duhovitost. Novinarji se še niso bili dobro postavili, že so črkostavci zabili vodilni gol na katerem ima največ zaslug novinarka objektivnost, ki je črkostavcev bodril. Zmagoslavje v vrstah črkostavcev se še ni poleglo, ko so novinarji s sijajnim trikom izenačili. Sredi igrišča je nastale velikanska gneča, nikdo ni mogel do žoge. Prilik je izrabilo levo krilo znani karikaturist Mironovič, ki je žogo enostavno skril pod dres in z njo tekel v nasproti gol. Sodnik sprva gola ni hotel priznati, pa pa je Mironovič svojo akcijo ponovil, je gol obveljal in sodnik je igraču ves navdušen čestital. Bil je to trik, proti kateremu je znanje angleških profesionalistov prazna slama. Nato je sledilo nekoliko odmorov. Novinarji so pokazali večjo izdržljivost in so porabili odmor za solo akcije, od katerih so nekatere prinesle celo gol. Črkostavci pa so si med odmormi toliko opomogli, da so kmalu zabili več golov in so vodili s 7 : 2. Sodnik je protestiral, kar pa ni nič pomagalo. Ker tako ni moglo iti dalje, je sodnik novinarjem dal častno izjavo, da bo storil vse, da ne bodo novinarji prejeli niti enega gol več. Sodnik je bil mož beseda, z vso strogostjo je pričel praktično izvajati dano obljubo. Neki novinar je spodtljal črkostavca. Sodnik je črkostavca promptno izključil: igrač, ki pade, ne spada pred občinstvo. Nastala je zaradi tega huda debata med občinstvom in sodnikom, debata, med katero je pedio precejšnje število

golov. Ker števila ni bilo mogoče točno dognati, je sodnik pobaral oba vratarja, ki pa sta trdila vsak svoje. Sodnik se je tedaj izkazal kot pravi Salomon. Da ne bo prepipa, je sam zabil nekaj golov in je tako stanje izenačil. Moštri sta zahtevali še četrti podaljšek. Sodnik pa je kratkomalo igrake drugega za drugim izključil, pokala pa se je, da so imeli novinarji 13 igračev. Zanje sta igrala tudi oba stranska sodnika. Sodnik je zgodovinsko igro odtrobil in so potem v garderobi fiksirali končni rezultat 13 : 13.

Prvi pozdrav dragim gostom

Jesenice, 26. junija.

Dragi nam slovanski gostje so bili v nedeljo popoldne izredno lepo sprejeti. Jesenice so bile v zastavah, ves peron lepo okrašen s cvetjem in zelenjem ter čehoslovanskimi in jugoslovenskimi trobojnica. Na peronu se je zbralokrog 2000 ljudi ter Sokoli z Jesenic, Javornika, Mojstrane in Blejske Dobrave s sokolsko godbo in praporji na čelu. Navzoči so bili tudi gasilci z Jesenic ter tovarniška požarna bramba in zastopniki državnih oblasti, državnih uradov, občine ter nebroj društev in organizacij.

Ko je privozil prvi vlak, je jesenjska sokolska godba zaigrala gostom v pozdrav sokolsko koračico, tisočglasna množica pa je goste pozdravila z viharnimi »Zdravoc in »Na zdare vzklik. V imenu sokolskega društva Jesenice je pozdravil goste starešina br. dr. Maks Obersen, ki je naglasil, da so bili češki Sokoli tisti, ki so se pred 20 leti vozili skozi Jesenice in s tem dali pobudo za ustavitev Sokola na Jesenicah. V imenu oblasti je goste pozdravil obmneni policijski komisar g. Čermak, v imenu mestne občine župan g. Jože Žabkar, v imenu SKJ pa brat Poharc iz Ljubljane. Vsem se je za pozdrave zahvalil v imenu čehoslovaškega sokolstva načelnik brat dr. Miroslav Klinger, na kar je godba zaigrala češkoslovaško in jugoslovensko državno himno. Sledile so navdušene ovajice bratom Čehom, ki so dosegli višek, ko je privozil na postajo drugi vlak s češkimi Sokoli. Sokolstvo iz Prage in okolice se je burno pozdravljalo s Sokoli iz severočeških žup, v sredini pa domaćini, kar je nudilo pestro sliko slovenske vzajemnosti in bratstva. Med prisrčnimi pozdravi in »Na zdare klici so igrale poleg domaće še češke sokolske godbe, na kar so mea viharnimi pozdravi odpeljali vsi trije češki sokolski vlaki proti Ljubljani.

Ernst Toller:

Jetnikove noči

(Iz slike »Pesmi Jetnikove«)
Noči prinašajo neslišno nam ihjenje;
na twojo steno trka kakor plah korak
otrok zavzet prisluhneš: Bi hotel kdo teh dvoje
rok?

In veš, da sežeš z njima le v kaménje.

Noči prinašajo ječanje, kljubovanje,
in v divji sil po ženski hrepniš,
v krvi navduš ves blebiš, sivis,
iz sanj reže se spak ti v zasmehovanje.

Nezname pesmi pridejo z nočjo
in v rosi, žametni metulji, zacveto,
poljubijo se s skritimi stvarmi,

rad bi jih vjel, a že jih ni.
Do njih je ni poti, da stopil bi na njo
nikoli več ne vjameš njih melodii.

(Prevedel M. Klopčič)

jo na svatbo, Baričevci so pa prikolesarji v parih, zastavni fantje z brihimi dekleti. Kmalu se je zbrala cela vojska koscev in grabljič. Dekleta so bila občlena enotno, vse so bile dečeve. Prevladovala je zelenava barva, ki je tudi kmečka, ne le lovaska. S Kongresnega trga je krenil sprevod z lezničarsko godbo na čelu proti št. Vidlu. Skozi vse mesto so meščani občudovali zdravo kmečko mladino v gostem špalirju. Mnogi so tudi šli gledati tekmo koscev v Št. Vid. Na Močnikov travnik. Okrog in okrog travnika se je zbrala množica ljudi, v ogrenjem prostor so si pa upali le redki, čeprav je bila nizka vstopnina. A vdrži so nanj vse drugi, čim je postal tekma ograja iz vejevja in radovedneži so tiščali koscem pod kose. Tudi letos so Baričevci namahali tekmovalec drugih vasi.

Popoldne je postal Ljubljana še posebno živahnja. Na ulicah je bila gneča čedalje hujša, kot da rasejo ljudje iz tal. Mikloščeva cesta je bila ob prihodu Čehov velenjak, vozni promet je bil povsem ustavljen. Tudi na Tyrševi cesti so bili preozki hodnik, saj nekaj časa niti cesta ni bila dovolj široka za pešce. Tramvaj se je težavo rini skozi množico. Ljudje se niso brigali zanj. Vse je vleko na kolodvor, kjer je pa kmalu nastala takšna gneča, da bi ljudje skoraj zamašili vse izhode ter dohode v mesto, ki bi ne bilo dovolj redarjev. Množica se je uvrstila v gostilni špalirji po Masarykovem, Mikloščevem cesti in po vseh ulicah, kjer se je pomakal sprevod. Na strehi Mikloščevega hotela, na balkonih in oknih in na strehi Doma graščakov — povsod, kamor si pogledal, so se semetli ljudje. Ljubljana se zna tudi zdraviti ob slovenskih trenutkih; z napetostjo je množica pričakovala prihod Čehov. Nekaj časa je vladala tišina kot pred viharem. Kar se je zganilo tisoč in tisoč rok v pozdravu, množico je prešli v tisoč rok v pozdravu, vihar vzklikov je zabučal, raz oken so se vspali slapovi cvetja; v triumfu so vstopali Čehi v Ljubljano, ki jih je sprejela katka totoro, a spodobi. Ves čas je deževalo do vsega vremena. Ob vesoljnem potopu je baje deževalo samo 40 dn, pri čemer pa dežuje vse leto. V petek se je »napravilo« vreme, nihče ni več misil, da bo še deževalo, tudi nekateri vremenske napovedi so nas tolazile, da je nebo kontinuo spmetovalo.

Včeraj je široko zopet narinil težke oblike z juga, vendar smo imeli še precej lepo vreme. Pri nas smo zdaj že zadovoljni, same če ne dežuje, cestu je še tako oblačno. Ponoči se je pa zopet začeli vražji plies. Po 22. je začelo grmeti, čim je pa ponehal veter, a začelo liti, kot da ni deževalo že pol leta. Grmeto je skoraj vso noč. Tudi zjutraj nam je priredil Elhja precej glasno budinicu, da so ljudje začeli skakati s postelj že ob 6. Bliskajo se je in grmeto, »da je bilo veselje«. Od časa do časa je tudi tresčilo, da se je stresla zemlja in so zazvenele šipe. Vmes je ilo, »kot da je nebo kontinuo spmetovalo.«

Do včerja so se prelivale po ulicah reke ljudi, zvečer je pa zavalovalo na njih množice. In še tedaj so se meščani začeli dobro zavedati, kakšni veliki dnevi se začenjajo za Ljubljano. Pisana množica, ki jo barvajo rdeče sokolske srajce, slikoviti kroji Čehin, mornarske uniforme in narodne noše, je prerodila Ljubljano. Na zelenišču, ki je težische te množice, je senci že oživeljo kot ob pravem zletnem dnevu. Sokoški so začeli stopati na polje svojih zmagačnih dnevov — zletnih dnevov, ki jih je Ljubljana tako težko čakala. A promenada je bila zvečer od pošte pa tja gori do tivolskega gradu ena sama valočeva reka pisane, razigrane množice, ki so v nji prevladovali gostje.

Do včerja so se prelivale po ulicah reke ljudi, zvečer je pa zavalovalo na njih množice. In še tedaj so se meščani začeli dobro zavedati, kakšni veliki dnevi se začenjajo za Ljubljano. Pisana množica, ki jo barvajo rdeče sokolske srajce, slikoviti kroji Čehin, mornarske uniforme in narodne noše, je prerodila Ljubljano. Na zelenišču, ki je težische te množice, je senci že oživeljo kot ob pravem zletnem dnevu. Sokoški so začeli stopati na polje svojih zmagačnih dnevov — zletnih dnevov, ki jih je Ljubljana tako težko čakala. A promenada je bila zvečer od pošte pa tja gori do tivolskega gradu ena sama valočeva reka pisane, razigrane množice, ki so v nji prevladovali gostje.

Do 7. je dež nekoliko ponehal, zato je pa začelo tem bolj liti po 8. Dočim so bile včeraj ulice nabasano polne, je vladalo zjutraj na njih mrtvilo. Oblaki so ležali nizko, vlačili so se celo po Rožniku. Nihče ni več upal, da se bo še zjasnilo. V Ljubljanci so morali zopet ustaviti delo. Včeraj so začeli betonirati dno, ki so ga izpraznili po zadnjem nalinju, ponoci so se je pa zopet nateklo skoraj meter visoko vode. Davi so vlačili z poplavljene dela les in vodilci. Delavci so breslili vodo do pasu. Pod tromostjem so utrjevali jez, zagatno steno, ki še ni dograjena od zadnjega naliva, ko je voda odnesla jez.

Ob 10. se je za trenutek pokazalo solnce, ki so ga mnogi pozdravili s takšnim veseljem. Toda to veselje bo najbrž kratko. Zdaj ne more več nihče zaupati vremenu. Težki oblaci se še ne prestanjo kopijoči tam od črnega juga. Vendar temno nebo ne more povsem zameniti prazničnosti naših ulic. Povsod veselo plapajo zastave.

Grad govori ...

Ljubljanski Grad, ljubljanski Grad, Graščakov vsak ima te rád.

Ponos zvestobo v nas sadíš, prijateljstvo v srečih gojiš.

Le vsem klubui v čvrsto stoj,

pozdravlja te graščakov roj.

Iz grajske himne.

Kot osivel očak ždi starodavni ljubljanski Grad nad zelenjem. Okrog njega so stisnjene hiše, kot piščeta okrog kokilje. Zgodovina Gradu je zamotana, kolikor je pa je, je razmetana po raznih revijah in publikacijah. Zdaj in zdaj se odkrije kak drobec. Silno pozornost je zadnje dni vzbudil rov, ki so ga našli pod temelji Gradu na vzhodnozapoštni strani, torej pri najstarejšem delu, in pa vodnjak tik ob »sanci«. Kam vse vodi rov, ni dognano, zdi se pa, da je moral voditi pod dvoriščem do mesta in do »sanc«. Če človek od daleč ogleduje Grad, se mu zdi, da je mrtev, zaslan v viteške dobe kranjskih župnih stanov, grofov in baronov, ki človeku niso skoro drugega zapustili kot svoje ime in svoje grbe v kapelici na Gradu, v kateri patronuje sv. Jurij. Vendar pa Grad ne spi, o kaj še, življenje v njem je pisano, od vseh vetrov so se natrpljali ljudje v grajske prostore, ni ga stanu skoro, ki bi ne bil zastopan na Gradu. Ni je pa tudi lukanje, ki bi ne bila zasedena. Če bi občina pregradila še podstrešje, vemo, da bi ne ostala prazna.

Grad bogatašev ne pozna. Delavski sloj in v njem prevladuje. Pozimi se zgoditi, da strada in zmrzuje, toda neko čudno potrpljenje ga drži pokoncu. Kadar je kdo tukiblje obkup, se pa potolaži v gostilni »Pri francoski štirini«. Tam je dobra kapljica in poleg dobrе kapljice zaledje tudi poštena odkritoščna beseda. Marsikdo je hvalence gospodinjcu Grilu za izdatne usluge, pa najsiti bodo v intervencijah, naštev, ali pa v materialnih oblikah.

O, očitali so Grad, da spi. Joj, kakšno krvico so mu delali. Res, da graščaki ne bobnamo po svetu o raznih naših jubilejih, obletnicah in zaslugah, zato pa je naše tih do delo tem izdatnejše. Spoznali smo namreč, da sloga jači, nesloga tlaci in danes je vse naše delo enoto usmerjen. Težava tega ali onega je težava nas vseh in če je treba poskrbeti za to ali za ono zboljšanje, je to skrb nas vseh. Zato smo pa že marsikaj dosegli, česar drugače ne bi

HOTELIRJE, RESTAVRATERJE, GOSTI NIČARJE, KAVARNARJE in TRGOVCE

V pozarjamo na izredno ugodno priliko za oglase, ki jih priobčimo v torek pred velikimi sokolskimi svečanostmi, ločeno od drugih oglasov tako, da pridejo še posebno do veljave.

OGLASE SPREJEMA UPRAVA »SLOVENSKEGA NARODA« ŠE JUTRI DO 1/10. URE DOPOLDNE.

Dnevne vesti

— Finančni direktor g. dr. Valjavec Ljudevit je službeno odpotoval v Beograd. Nadomestuje ga g. pomočnik Avgust Sedlar, ki sprejema stranke vsak delavnik od 10.12.

— Seja odbora Zveze mest. V Osijeku je imel odbor Zveze mest v soboto sejo. Sprejet je bil proračun Zveze za tekoče leto, ki bo predložen skupščini zvezne v septembru v Novem Sadu. V zvezi s proračunom se je obrazovalo tudi vprašanje glasila Zveze mest. Sklenjeno je bilo, da zame Zveza mest po možnosti že letos izdajati svoje glasilo, vsekakor pa prihodnje leto. Zveza se bo obrnila na prometno ministvrstvo s prošnjo, naj se magistratni uradniki v vseh pravicah izenačijo državnimi takoj, da bi imeli vozne olajšave na železnicah. Obravnavalo se je tudi vprašanje zavarovanja magistratnih uradnikov za primer onemogosti. Zveza bo posredovala, da pride v novi zakon o mestnih dolobca, da so mestni delavci izvzeti iz zavarovanja pri okrožnih uradih. Zveza bo sama poskrbela, da bodo mestni delavci za primer smrti ali onemogosti zavarovani, in sicer po vseh mestih enako.

Velika narodno-sokolska veselica

— Kongres Jugoslovenske pevske zvezne v Subotici se je vršil včeraj kongres Jugoslovenske pevske zvezne, ki se ga je udeležilo 85 delegatov iz raznih krajev države. Najvažnejša točka dnevnega reda je bil predlog Strossmayerjeve župe, naj bi se prenesel sedež zvezne iz Beograda v Zagreb, ker zveza v Beogradu v 10 letih ni pokazala posebne delavnosti. Za predlog je glasovalo 9, proti pa 37 delegatov, dokim so se Slovenci v 21 glasovi glasovanju vzdržali. Sledile so volitve nove uprave in je bil za predsednika izvoljen senator in predsednik Glasbene Matice v Ljubljani dr. Vladimir Ravnhar, za podpredsednika dr. Nikola Bogdanović iz Beograda in dr. Korelić iz Zagreba, za tajnika pa Milenko Živković.

— Diplomirana je bila na glasbeni akademiji v Zagrebu s prav dobrim uspehom gđa Mila Čerinova, hči g. kopelnika dr. Jos Čerina. Čestitamo!

— Prvi jutranji vlak iz Kranja in Iz Novega mesta v Ljubljano dne 29. junija. Za udeležence sokolskih prireditv bo vozil na praznične dne 29. junija na proggi Novo mesto - Ljubljana gl. kol. potniški vlak, ki odhaja iz Novega mesta ob 4.39 in prihaja v Ljubljano gl. kol. ob 7.07 in na proggi Kranj - Ljubljana gl. kol. potniški vlak, ki odhaja iz Kranja ob 6.24 in prihaja v Ljubljano gl. kol. ob 7.14 min. Imenovana vlaka vozita sicer samo ob delavnikih. Potnikti na proggi Novo mesto-Ljubljana in Kranj - Ljubljana se opozarjajo, da uporabljajo prvi vlak, ki je drugi vlak namenjen za udeležence iz Belo Krajine, odnosno za gorenjske udeležence do Kranja. Nedeljski promet na proggi Kranj - Tržič ostane neizprenem.

— Iz državne službe. Premešeni so višji zdravstveni pristav dr. Edo Fischer od dverskega k darskiemu sreskemu načelstvu, podnadzornik policijskih agentov Franc Grad od uprave policije v Ljubljani k upravi policije na Cetinje, pristav Alojz Juvan od tešnjanskega k tešnjemu sreskemu načelstvu; za ekonomia državne bolnišnice za duševne bolezni v Novem Cetinju je imenovan administrativni uradnik in vršilec dolžnosti ekonom Anton Manfred.

— Sokolska mož, jubilejna koračnica, ki jo je poklonil kapelnik dr. Jos. Čerin Klobuč. Sokolu, se dobri za klavir v vseh krajih. Glej inserat!

— Natačaj za zdravnike in lekarjarje. Sanitetni oddelki vojnega ministra razpisuje natačaj za 10 zdravnikov in 5 lekarjev, ki bodo sprejeti v aktivno vojaško službo v času aktivnega sanitetnega odnosa po apoteatarskega poročnika. Prošnje je treba vložiti do 10. julija. Podrobnosti natačaja so razvidne iz »Službenih Novin« št. 139 dne 23. t. m.

— Nov grob. Včeraj je po kratki bolezni za vedno zatilci oči znani posetnik in gostilničar na Poljanski cesti g. Viktor Kalan. Pokojni je bil v Ljubljani splošno prijavljen kot mož izredno simpatičnega značaja in dobrega srca. Poleg domačih ga bodo težko pogrešali mnogi prijatelji. Pogreb bo jutri ob 16.30 s Poljansko cesto 52. Bodí mu lahka zemlja, težko prizadetim svojem naše iskreno sožalje!

Iz Ljubljane

— I diplomski izpit na Tehniški srednji šoli v Ljubljani so bili zaključeni dne 21. junija. Kot odpisanci gospoda ministra trgovine in industrije je izpravljeno vse odbor predsedoval g. ing. Hrovat Alojzij, univ. profesor v Ljubljani. Na arhitektonsko-građbenem odseku je opravljal izpit 9 kandidatov. Izpit so uspešno opravili kandidati: Božidar Adol, Gradiščnik Erik, Linarič Ivan (prav dobro), Mršič Anton, Šrimpf Edward, za tri meseca je bil odklonjen 1 kandidat, za šest mesecov 1 kandidat, za leto dni 2 kandidata. Na strojno-mehanizmu je opravljalo izpit 26 kandidatov. Izpit so uspešno opravili kandidati: Amon Ervin, Češman Dragotin, Bajec Viktor, Bertoncelj Oskar, Biziček Karol, Čepin Jožef, Divjak Branko, Drobnič Emeric, Jan Jožef (prav dobro), Kefer Dijuro, Kočvar Frančišek, Korosec Vladimir, Kraigher Damjan (prav dobro), Lavrenčič Marjan (prav

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo spremenljivo oblačno nagnjenje k nevihtam in nekoliko topleje. Včeraj je nekoliko deževalo samo v naši banovini, drugod je bilo pa vedro. Nalive smo dobili zoper ponodi, zlasti proti jutru. Davi ob 7. smo imeli v Ljubljani že zopet 18 mm padavin. Najvišja temperatura je znašala včeraj v Zagrebu in Beogradu 25, v Ljubljani 22 stopinj. Davi je kazal barometer v Ljubljani 752.9, temperatura je znašala 13 stopinj.

— Nesreča. V soboto popoldne se je ripitala huda nesreča na Mestnem trgu.

dobro), Nastran Viljem, Petkovšek Nikolaj, Praselj Eduard, Sindik Josip, Stojan Martin (odlično), Učakar Boškar (prav dobro), Vrečko Frančišek, za tri meseca so bili odklojeni 4 kandidati, za šest mesecov 1 kandidat. Na elektrotehniškem odseku je opravljalo izpit 18 kandidatov. Izpit so uspešno opravili kandidati: Burgar Jožet, Holz Franjo (prav dobro), Jerčin Friderik (odlično), Lorenzutti Drago, Pavlič Miroslav, Pesotsky Valentin (prav dobro), Poženel Anton, Vajda Ivan, Vlček Jiri (odlično), Žnidar Rihard (prav dobro), Zorga Rudolf, za tri meseca je bil odklonjen 1 kandidat, za šest mesecov 2 kandidata, za leto dni 2 kandidati. Na geometriškem odseku sta opravila izpit 2 kandidatova: Mlekuš Andrej in Nadler Ivan.

— Ljubljansko cesto, ki leži v emeri Groharjeve ceste na trnovski strani Gračaščice, bo končno tudi urejena. Vendar še ni izravnana po vsej širini. Na desni strani je namreč ob hišah, ki so bile prej zgrajene, stara cesta 2 metrov nižja, na drugi strani so pa začeli graditi vile poznejne, ko se je cesta že razvalila po višini novega mostu. Če bi dvignili cesto tudi pri starejših hišah, bi nastala iz petički kleti in treba bi bilo tudi dvigniti vrtne ograje. Tega se hišni lastniki seveda branijo, zato bo zdaj utrjena cesta samo na eni strani, na drugi je pa ozek hodnik pod novim cestičem. Od ceste se cepi v hudi strmini na desno cesto ob Gračaščici (Kopališka ulica). Tudi te ceste ne morejo urediti, dokler ne bo rešena kočljiva zadeva z Riharjevo cesto. Strmina pri mostu je takšna, da je onemogočen vozni prenos iz Kopališke ulice proti mestu. Navozili so že prej nasipnega materiala, da bi uredili nabrežje, kaže pa, da bo še treba potpeti.

— Razstava Ljubljanskega Sokola na velesejmu zaviljanu N je odprta vsak dan od 9. do 18. Z zletnim znakom vstop 2 Din, sicer 3 Din.

— Manjšinska in lutkovna razstava na velesejmu v paviljonu M je odprta vsak dan od 9. do 18. Z zletnim znakom vstop 2 Din, sicer 3 Din.

— Ljubljanski in lutkovni razstava na velesejmu v paviljonu M je odprta vsak dan od 9. do 18. Z zletnim znakom vstop 2 Din, sicer 3 Din.

— Ljubljanski v sporedku zaviljanu N je odprta vsak dan od 9. do 18. Z zletnim znakom vstop 2 Din, sicer 3 Din.

— Samorom v kinu. V Subotici si je končal v petek popoldne v kinu živiljenje 22-letnji strojniki Julij Gjurčin. Pognal si je dve krogli v srce. Bil je nesrečno zaviljen, imel pa je ženo in otroka, a izvilenka ga kot oženjenega ni marala. To ga je pognalo v smrt.

— Strašen zločin. V vasi Sajan blizu Velike Kikinde je bil to dni izvršen stranec zločin, 22-letni Gjuro Orčič je ubil svojega očeta, svojo mačeho in 2 polsestri. Ko se je Gjurov oče Andrej v drugič oznanil, je bil konec miru pri Orčikovih. Oče in sin sta se vedno prepriala, zlasti zato, ker mu oče ni hotel odstopiti niti pedi zemlje. Zato je Gjuro skrbno osvetil se. Pred dnevi je prišel k očetu in kmalu sta si skočila v lase. Nenadoma je sin izpod suknjice potegnil skrito sekira ter očeta opazil takto močno, da mu je prekalil glavo. Se na tleh ležeciga je večkrat udaril. Nato je stopil v hišo, kjer je srčal mačeho. Na eno vprašanje, kje je oče, je odgovoril, da je »že mrzel«, zdaj pa pride na vrsto ona. Še predno se je zavedala, zakaj gre, jo je udaril s sekiro po glavi. Mačeha je pada, Gjuro je bil pa preprisan, da je mrziva. Nato je stopil v spalnico, kjer sta spali 12-letna polsestra Viktorija in 8-letna Marija, katerima je presekal glavo. Težko ranjena mačeha se je medtem splazila iz hiše in kosedu in mu povedala, kaj se je zgodilo. Gjuro je po zločinu mirno legel v hiši, preprisan, da nihče ne ve, kdo je zločinec. Ko so ga pozneje orožniki prijeti, je zatrjeval, da nima pojma o zločinu. Sele ko so mu povedali, da je mačeha živa, je priznal zločin.

— Močan potres. Iz Beograda potresajo, da so zabeležili potresomere sноči močan potres v daljavi 1010 km.

— Ciganka ukradla otroka. Veliko razburjenje je te dni povzročila na periferiji v Novem Sadu vest, da je neka ciganka ukradla 4-letnega Mariško, hčerkbo Franča Kardoša. Ciganka je pograbila otroka, ga posadila na svoj voz ter pognala konje v dir. Na krike drugih otrok je približil oče, ki je obvestil policijo. Zasledovali so cigankino in Mariko rešili. Zločinska ciganka je hotela na vozlu otroka oslepiti ter ga je zbadala z iglo v oči. Mariško so prepeljali v bolničko, kjer so zdravniki ugotovili hude poškodbe, upajo pa, da ji bodo vid rešili. Zverinski ciganko so hoteli ljudje hincati.

— Pri zapeki, krvnem prenapolnjenju trebuhu, kongestijah, bolečinah kolikih živev, pri bolečinah v kolku, zasopljenosti, hudem srčnem utripanju, migrini, šumenu v ušesih, omotici, pobitosti, povzročiti naravnova »Franz Josefov« grenčica izdatno izpraznjenje črevesa in osvoboditev ob občutkov temsnobe.

— IZ Ljubljane

— I diplomski izpit na Tehniški srednji šoli v Ljubljani so bili zaključeni dne 21. junija. Kot odpisanci gospoda ministra trgovine in industrije je izpravljeno vse odbor predsedoval g. ing. Hrovat Alojzij, univ. profesor v Ljubljani. Na arhitektonsko-građbenem odseku je opravljalo izpit 9 kandidatov. Izpit so uspešno opravili kandidati: Božidar Adol, Gradiščnik Erik, Linarič Ivan (prav dobro), Mršič Anton, Šrimpf Edward, za tri meseca je bil odklonjen 1 kandidat, za šest mesecov 1 kandidat, za leto dni 2 kandidata. Na strojno-mehanizmu je opravljalo izpit 26 kandidatov. Izpit so uspešno opravili kandidati: Amon Ervin, Češman Dragotin, Bajec Viktor, Bertoncelj Oskar, Biziček Karol, Čepin Jožef (prav dobro), Kefer Dijuro, Kočvar Frančišek, Korosec Vladimir, Kraigher Damjan (prav dobro), Lavrenčič Marjan (prav

— IZ Ljubljane

— I diplomski izpit na Tehniški srednji šoli v Ljubljani so bili zaključeni dne 21. junija. Kot odpisanci gospoda ministra trgovine in industrije je izpravljeno vse odbor predsedoval g. ing. Hrovat Alojzij, univ. profesor v Ljubljani. Na arhitektonsko-građbenem odseku je opravljalo izpit 9 kandidatov. Izpit so uspešno opravili kandidati: Božidar Adol, Gradiščnik Erik, Linarič Ivan (prav dobro), Mršič Anton, Šrimpf Edward, za tri meseca je bil odklonjen 1 kandidat, za šest mesecov 1 kandidat, za leto dni 2 kandidata. Na strojno-mehanizmu je opravljalo izpit 26 kandidatov. Izpit so uspešno opravili kandidati: Amon Ervin, Češman Dragotin, Bajec Viktor, Bertoncelj Oskar, Biziček Karol, Čepin Jožef (prav dobro), Kefer Dijuro, Kočvar Frančišek, Korosec Vladimir, Kraigher Damjan (prav dobro), Lavrenčič Marjan (prav

— IZ Ljubljanski gizdalim. Prav zvezdovo je moril brkba Ljubljanska dekleta in jih strokovna ocenjava. Revez ni skut, da mu je usoda že za petami. Kakor furija je namreč privršala z nasprotno strani lepa črnolaska in še predno se je gizdal in zavezal, zakaj gre, mu je trikrat krepko zažigalo okrog uses. »Ti, baraba, boš mene opravil...«, so še čuli minoidoči, nato je gizdal, ki trde o njem, da je pravljil ljubljanski Don Juan, jedrno počival, ona je pa zmagoslavno in v zavesti, da je dostojno branila svojo čast, ubrala na promeden.

— IZ Ljubljanski gizdalim. Prav zvezdovo je moril brkba Ljubljanska dekleta in jih strokovna ocenjava. Revez ni skut, da mu je usoda že za petami. Kakor furija je namreč privršala z nasprotno strani lepa črnolaska in še predno se je gizdal in zavezal, zakaj gre, mu je trikrat krepko zažigalo okrog uses. »Ti, baraba, boš mene opravil...«, so še čuli minoidoči, nato je gizdal, ki trde o njem, da je pravljil ljubljanski Don Juan, jedrno počival, ona je pa zmagoslavno in v zavesti, da je dostojno branila svojo čast, ubrala na promeden.

— IZ Ljubljanski gizdalim. Prav zvezdovo je moril brkba Ljubljanska dekleta in jih strokovna ocenjava. Revez ni skut, da mu je usoda že za petami. Kakor furija je namreč privršala z nasprotno strani lepa črnolaska in še predno se je gizdal in zavezal, zakaj gre, mu je trikrat krepko zažigalo okrog uses. »Ti, baraba, boš mene opravil...«, so še čuli minoidoči, nato je gizdal, ki trde o njem, da je pravljil ljubljanski Don Juan, jedrno počival, ona je pa zmagoslavno in v zavesti, da je dostojno branila svojo čast, ubrala na promeden.

— IZ Ljubljanski gizdalim. Prav zvezdovo je moril brkba Ljubljanska dekleta in jih strokovna ocenjava. Revez ni skut, da mu je usoda že za petami. Kakor furija je namreč privršala z nasprotno strani lepa črnolaska in še predno se je gizdal in zavezal, zakaj gre, mu je trikrat krepko zažigalo okrog uses. »Ti, baraba, boš mene opravil...«, so še čuli minoidoči, nato je gizdal, ki trde o njem, da je pravljil ljubljanski Don Juan, jedrno počival, ona je pa zmagoslavno in v zavesti, da je dostojno branila svojo čast, ubrala na promeden.

— IZ Ljubljanski gizdalim. Prav zvezdovo je moril brkba Ljubljanska dekleta in jih strokovna ocenjava. Revez ni skut, da mu je usoda že za petami. Kakor furija je namreč privršala z nasprotno strani lepa črnolaska in še predno se je gizdal in zavezal, zakaj gre, mu je trikrat krepko zažigalo okrog uses. »Ti, baraba, boš mene opravil...«, so še čuli minoidoči, nato je gizdal, ki trde o njem, da je pravljil ljubljanski Don Juan, jedrno počival, ona je pa zmagoslavno in v zavesti, da je dostojno branila svojo čast, ubrala na promeden.

— IZ Ljubljanski gizdalim. Prav zvezdovo je moril brkba Ljubljanska dekleta in jih strokovna ocenjava. Revez ni skut, da mu je usoda že za petami. Kakor furija je namreč privršala z nasprotno strani lepa črnolaska in še predno se je gizdal in zavezal, zakaj gre, mu je trikrat krepko zažigalo okrog uses. »Ti, baraba, boš mene opravil...«, so še čuli minoidoči, nato je gizdal, ki trde o njem, da je pravljil ljubljanski Don Juan, jedrno počival, ona je pa zmagoslavno in v zavesti, da je dostojno branila svojo čast, ubrala na promeden.

— IZ Ljubljanski gizdalim. Prav zvezdovo je moril brkba Ljubljanska dekleta in jih strokovna ocenjava. Revez ni skut, da mu je usoda že za petami. Kakor furija je namreč privršala z nasprotn

A. D. Emery: 104

Dve siroti

Roman

Videč odhalajočega zdravnika je potegnila za seboj Luizo in jo ubrala z njim.

— Dobri gospod... — je začela svojo staro pesem.

Prebil jo je klic: »Vrag vas vzeml, izgovorjen osorno in odločno, vendar je pa ponovila naskok. Vlekla se je za zdravnikom, ponavljajoč s hripcavim glasom:

— Dajte vlogajme slepi siroti...

— Slep!... kdo pa je slep?... to deklet!

Prepričana, da ji miloščina ne more uiti je hotela Frochardka potiskati na zdravnikovo srce, da bi bila miloščina čim večja.

— Da, dobri gospod, slepa je!

— V teh letih? — se je začudil zdravnik. — Ubogo dekle!

Frochardka je bila vsa srečna.

Da bi si zagotovila pričakovani uspeh je pritisnila na najbolj milo zveznico strune.

— Ah, da! Kolika nesreča za njeni ubogu družino!

Toda v njeni veliko presečenosti je kazalo, da je gospod sploh ne posluša. Vsa njegova pozornost je vsejda dekletu, ki kar ni mogel od njega odviniti pogleda.

Kar je stvarno celo potisnil v stran, stopil k slepi siroti, jo prijet rabilo za ramo, in jo obrnil z obrazom k sebi, rekoč:

— Dajte da pogledam njeni oči. Frochardka ni mogla zadržati sudiščega pogleda.

— Njene oči hočeš videti? Čemu pa?... — je zagodnjala.

Toda zmanj je ponavljala: »Čemu pa?... Čemu pa?« Zdravnik je delal tako, kot da je v svojem kabinetu ali pri bolniku na domu.

— Poudite, dragi dete; sedite za hip semje, — je dejal prijazno.

Beračica se je bala radovednežev, ki vedno privabijo mestno stražo, radovednežev, ki hočejo vse vedeti, vse spoznati in vse vedeti. Spretno je pomnila svoj krozavi obraz med slepo siroti in zdravnikom, rekoč slednjemu:

— Bežite no, zmanj boste gledali, tu se ne da nič storiti.

— Kdo vam je pa rekel to?

Beračici je zaprio to vprašanje samo. Kaj je mogla odgovoriti?

Ah, že bi bila Luiza vedela, pred kom stoji!...

Če bi bila slutka, da bi jo ta prijazni, doobi neznanec prav lahko iztaknil iz kremljev krute starke in jo spravil v zavod za slepe!

Gotovo bi ga bila brez oklevanja prosila naj se je usmili in jo resi iz Frochardkinih kremljev.

Toda začul se je gias krute starke, ki bi bil temelito pregnal také mali, če bi jí bile rožje po glavi.

— Vprašuješ me, kdo mi je povedal, da dekletu ni nobene pomordi? ... Min, že mnogi!

Zdravnik je samo skromniji in se meni.

In da bi vzbudil zaupanje nesrečne slepe, ji je zaščepal na nho:

— Zdravnik sem, dragi dete,

— Zdravnik! — je vzkliknila Luiza in skrnila roke, kakor bi hotela naslo-

viti vročo prošnjo na moža, ki je tako prijazno govoril z njo.

Učeni zdravnik je mislil, da bi bilo mogoče vrnilti siroti vid. Ves zatopljen v misli o tem zanimivem primeru — Luizo je namreč že smatral za svojo bolnico, ki naj bi jo ozdravil — ni videl srditega pogleda stare beračice, v njegovih očeh Luizine matere.

Zdravnik je hotel vedeti o dekletu vse, kar ga je zanimalo. Ne oziraje se na razjarjeno beračico je začel preiskovati bolnico, da bi ugotovil, kako je oslepla.

Govoril je tako prijazno, da je Luizin obraz kar žarel od veselja in hvaljenosti. Rada bi bila pripovedovala temu neznancu o vsem: o svojem življenju, o svoji nesreči, o svojem trpljenju. Toda čutila je na sebi Frochardkin pogled, ki jo je kar pekel.

— Ali niste slepi od rojstva? — jo je vprašal sočutno.

— Ne, gospod... Ta nesreča me je doletela, ko mi je bilo štirinajst let.

— Štirinajst let! — je ponovil zdravnik.

Frochardka je dobro slišala ta vzklik. Najraje bi bila odvleka Luizo in pustila pred cerkvijo čudaka, ki se ji je zdel bolj podoben detektivu, nego zdravniku. Toda svojo jezo je moralu krotiti, kajti zdravnik je nadaljeval:

— Štirinajstimi leti... In od takrat vas ni nihče lečil?

Luiza je hotela odgovoriti. Že je začela živo:

— Od takrat, gospod...

Toda Frochardka je skočila liki hujena med zdravnika in svojo žrtev, rekoč:

— Tako smo sinomašni, gospod, da ni bilo sredstev.

Težko je popisati strah, ki je obšel tisti hip Luizo. Ne da bi mislila na Frochardkin maščevalnost je vzkliknila vsa iz sebe:

— Če bi vedeli, gospod, kako grozni nesreči bi me iztrgali...

— Ah, pasja diaka! — se je požurila izjaviti Frochardka, da bi prikrila zdravniku pomen Luizinh besed... — Ah, dobri gospod, saj sami veste, da ni večje nesrečje, kot biti slep!... Če bi sirota videla, bi lahko delala, namesto da proseče iztegne roko... svojo ubogo roko, ki gotovo ni bila ustvarjena.

Luiza so te besede pretresle v dno duše. Bala so je tako, da se je vsa tresla. In znova je podlegla starkini volvi.

— Da, — je zajeciala z drhtičim glasom... — delala bi...

Zdravniku se je sirota še bolj zamislila. Prijet jo je za roko, rekoč:

— Pomirite se... pomirite se, dragi dete.

Govoreč z Luizo je namignil Frochardki, naj stopi z njim malo v stran. In ko je beračica oklevala, je dejal:

— Stopite sem, mati!

Frochardka se mu je približala z iztegnjenim rokom, kakor da prosi vlogajme. In s priliznjem, tiham glasom je zajeciala:

— Tu sem, plemeniti gospod!

Toda stará beračica je zmanj nastavljala roko, da bi dobila vlogajme.

Zdravnik je mislil, da bi bilo mogoče vrnilti siroti vid. Ves zatopljen v misli o tem zanimivem primeru — Luizo je namreč že smatral za svojo bolnico, ki naj bi jo ozdravil — ni videl srditega pogleda stare beračice, v njegovih očeh Luizine matere.

Cuje, — ji je zaščepal, — treba jo bo previdno pripraviti...

— Kaj? — ga je prebila beračica.

— Da, ne smete ji takoj povedati...

— Kako to?... ne povedati ji... kaj? — je vprašala beračica prestrašeno, ker se je že bala, da bi ji zdravnik ne vzel Luize. — Kaj se ji ne sme povediti?

To, kar upam! — je zaščepal zdravnik in pokazal na Luizo, ki je napenjala sluh, da bi zvedela, o čem se pogovarjata.

Frochardkin obraz je takoj izpremenil izraz. Bala se je nevarnosti, a zdaj je spoznala, da ni še najhujše, da se ji obetajo še strašnejše muke.

Zdravnik je nadaljeval tisto:

— Razburila bi se preveč...

— Hm, mislite?...

— Kri bi ji pritisknila v glavo in v oči...

— Dobro, dobro, — ga je prebila Frochardka, — bom že pazila na to.

Dobri zdravnik je hotel dati dozdevni materi več nego samo meglieno nado. Obrnil se je k stari beračici, rekoč:

— Zagotovljam vas, da bi se mogla operacija v polni meri posrečiti.

— Ah! ah! — je vzkliknila Frochardka.

V tem je bilo začudenje, srd, grožnja, a moglo je biti tudi samo začudenje.

Luiza je prestrašeno poslušala; toda zdravnikovih besed ni slišala, ker je govoril prečno. Slišala je samo Frochardkin vzklik.

— Kaj neki ji pripoveduje? — je poslušala.

Ubogo dekde, kaj vse se ji je še obetalo?... Se vedno je napenjala sluh, toda slišala je le nekaj Frochardkinih besed, pa še njihovega pomena ni razumela.

— Ah... mogla bi se, pravite? — je odgovorila Frochardka.

— Tihi! — jo je opozoril zdravnik.

— Privedite mi jo v bolnico Saint Louis.

— Da, da v bolnico, — se je zahehetala babnica v duhu, — poznam jo, že večkrat sem bila v njej...

Zdravnik se je ozril na starno, da bi se spomnil, če jo je že kdaj vdel.

— Saj res, — je dejal čez nekaj časa, — zdi se mi, da sem vam že streghel... Da... Da, da, če se prav spominjam, ste vodila po...

Frochardka ga je potegnila od Luize in zaščepala:

— Po usmernenem zločincu... takoj recite.

— Frochardova vdova! — je vzkliknil zdravnik. — Ne spominjam se pa, da bi bili imeli to hčerko.

Beračice tako mašenost ni mogla spraviti v zadrgo. Takoj je našla primerni odgovor. Globoko je vzdihnila in odgovorila:

— Ta je prišla k nam iz kraja, kjer je trpeč bedo v pomanjkanju... Sprejela sem jo iz usmiljenja... Pri meni je našla srečo.

— Srečo! — je ponovil zdravnik in sklopil z rameni. Potem je zaščepal beračici na uho:

— Ko se malo pomiri, ji previdno povejte.

Marsikaj znaže že delati ljudje in dan za dnem čitamo o novih izumih, na druga nebesna telesa je zahrepel človeški duh in že se delajo prvi poskusi, da bi človek v svojem neprestarem prizadevanju po izpopolnitvi premagal privlačnost zemlje. Toda o poskusih izumiti stroj za obujanje mrtvih še nismo slišali. Zdaj je pa prišla na vrsto tudi ta senzacija, ki seveda enkrat še ni v polnem obsegu verjetna, je pa vendar zanimivo in značilno.

Zdravniki ameriškega okraja Milwaukee (Wisconsin) so imeli te dni zborovanje, ki je na njem doktor Albert Hyman kot gost iz New Yorka izjavil: »Dva dni sem držal pri življenju starega newyorskega milijonarja Werfela in sicer že potem, ko so bili zdravniki ugotovili njegovo smrt. To se je zgodilo na vročo željo bolnika samega, ki je hotel še goroviti s svojim sinom hitečim prekritkih predstavnikov, da bi bil onesvenčen. Nekega dne se je mimogrede ustavil pravilni potovalnik Forcher in ga lepo prosil, naj mu posodi 20 frankov. Dumas je bil namreč pozabil denaroma in ni mogel najeti izvoščka, da bi se peljal domov. Ko se je vracal od prijatelja z 20 franki v žepu, je zaslišal, da ga nekdo tiho kliče.

— Aha, to ste vi, Clementina, — je dejal. Bila je prijateljeva kuhanica.

— Gospod, — je dejala, — ko ste bili zadnjič pri nas, ste me povalili, da sem tako okusno pripravila jurčke.

— Da, imenitni so bili, — je odgovoril Dumas. — In mislila sem, da bi vam ustregla, če bi jih vam nekaj vložila.

— In dala mu je kozarec lepo vloženih gobic. Dumas je ji stisnil v roko od prijatelja izposojenih 20 frankov in odšel z gobicami po peš domov.

— Dr. Hyman je presenečenim kolegom pojasnil svoj presenetljiv uspeh. Pravil jim je, da je imel njegov pacient srčno napako in bolezni je bila tako napredovala, da se mu je po brezuspešnem lečenju na kliniki naglo

Stroj za obujanje mrtvih

Presenetljiv poskus ameriškega zdravnika, ki je podaljšal bolniku življenje za dva dni

bližala smrt. Mož je pa moral svojemu sinu osebno sporočiti važne rodbinske zadeve in milo je prosil dr. Hymana, naj mu podaljša življenje do sinovega prihoda. In tedaj je dr. Hyman prvič preizkusil svoj nov izum, stroj, ki učenjak, ki so noče podrobno govoriti, ker ga mora še izpopolniti in ker pomeni tako presenetljiv uspeh, da bo strmel ves svet, ko zve zanj. Ko je milijonar Werfel po smrtnem boju omahnal na blazinice in ko so zdravniki ugotovili, da je umrl, je dr. Hyman pognal svoj stroj, ki umetno oživila.

Zborovanju je prisostvoval tudi dr. Hymanov asistent, ki je pravil: »Videli smo, kako je potisnil dr. Hyman v bližino milijonarjevega srca nekaj votilih igel, napolnjenih z neznanim serom, ta čas je pa deloval njegov stroj. Čez pičlo uro je »mrlič« odpri oči in po kratkih prekritkih, ko je bil onesvenčen, je pričakal svojega sina, ki je prispel čez 12 ur po začetku operacije. Asistent je predložil uradno potreben protokol, da je milijonar Werfel govoril s svojim sinom 80 minut pri polni zavesti. Takoj pa razgovoru s sinom je bilo na milijonarjevo željo ustavljen delovanje stroja, ki je bil podaljšal mož življenje, obenem mu je pa povzročil hude boleznine. In tedaj se je milijonarjevo srce res ustavilo, mož je drugič umrl.

Dumas sladokusec

Slavni avtor »Treh mušketirjev« je bil izborn kuhar in večjo važnost je poslagal na svoje kuhrske uspehe, nego na svojo literarno slavo. Za dober kuhrske recept ali dobro jed je bil pripr